

Luis de Camões / Sonetje ljubezni

«Takoj!»

«Ne prideta sem, da bomo doma praznovali zadnjo svatbo?»

«Ne, očka, on ne želi.»

«Kdo je on?» Matija je govoril z boječim glasom.

ni trgovec «Trgovec. Vse ti povem, samo eno željo mi še izpolni.» Hlastno se je preHITEVALA, kakor bi hotelā ubežati skrivnostnemu vprašanju. «Prodaj moj delež in jaz vzamem denar seboj. Ne morem drugače. Potem, potem prideva sem in ostaneva morda dalj časa.»

«Torej denarja hoče?»

«Prav nič, sam je bogat, ampak jaz hočem tako.»

«Aza, Aza, kdo ve, po kakšnih potih blodiš. Moja pamet je premajhna za tvoje uganke. Prodajati, zdaj prodajati, od živega mesa trgati, ne, saj ne misliš tega resno?»

Gledal jo je tako otroško začudeno, kakor bi se prebudil iz sanj.

«Poznaš me, očka. Kar sem sklenila, je sklenjeno. Daj mi svoj delež, ali pa pojdem brez njega.»

V njem je zopet vrelo. Ko pa jo je pogledal tako revno in ubogo, mu je žalost zaprla besedo. Nič več ni mogel, odpovedale so mu vse moči. Zato je prosil: «Pusti me do jutri, danes ne morem več.»

pojut Tudi Aza si je želela konca. Hitro je vstala. «K župniku pojdem. Zvečer bom pri Mariji, jutri zjutraj...» Ni izgovorila, izginila je med vrati in se hitro zaprla v svojo sobo. Nič več se ni ozirala po sobi. Samo roke je sklenila. «K župniku? Zakaj? Aza, zakaj lažeš? lažeš?» Tedaj se ji je zabliskalo v očeh: «Ne sme, *ti vraga* ne more vedeti vsega. Ne bi prenesel. Oh, Aza, kje si ti, kje so tvoji? Zdaj moram tako, samo hitro proč iz tega kraja...»

*V večer, kvati srečo
16/9 25 prebral*

(Dalje prihodnjič.)

Luis de Camões / Sonetje ljubezni

Ljubav je ogenj, ki nevidno tli;
neznana rana, ki ne da mirú ti;
ugodje, ki svoj konec blizu sluti;
gorjé, ki nezaznavno te grení.

Hlepenje, ki se sito ne vmirí;
samota, ko vsak hip te někdo moti;
dovoljnost, ki se nedovoljna čuti;
ubožna bolj, čimbolj se bogatí.

486

*Kakšno meča perre v darya
Nam spominjete pisarja
Luizfado, Dom Quixota (gws)
Pisatelj fado je Portugalec Luiz de Camões
L. 9. referencas 23/12/1918*

Iz lastne volje se v verige vklepa,
 zmagalčeve zmagalce sluša slepa,
 je zvesta mu, kdor zoper nas gre v boj.

Kako pač v umrljiva srca naša
 nje žar ubrano skladje naj prinaša,
 ko vsa nesložna sama je s seboj?

*

Na veji sladki ptiček zdaj pa zdaj
 si s kljunčkom gladi pisane peroti
 in brez bojazni vedri spev v samoti
 oživlja laskavo razcveli kraj.

Okrutni lovec stopa skozi gaj
 od lova truden in od dolge poti
 s puščico ročno grud predrè siroti
 in hladno gnezdo da za vekomaj.

Tako v srce, navajeno svobode,
 (izdavna takšen bil je sklep usode)
 pomeril in me ranil Lelj je skrit.

V tvojih jasnih očeh je strelec čakal,
 ko mimo sem neslutoma korakal
 in ko mi tvoj sijaj jemal je vid.

*

Pogled poseben, ljubezniv in nežen;
 nasmeh priljuden, malone prisiljen;
 pristrčnost in z njo giblaj vsak umiljen
 in čudno z razigranostjo preprežen;

nastop odločen, a nikdar nadležen;
 srca pokoj globok, a ne prisiljen;
 duh blagohoten vselej in usmiljen,
 dokaz vedrine in deviških teženj;

krotkosti čar in bojazljiva smelost
 in strah brez krivde, umerjena veselost;
 strpljivosti pokorne pravi lik:

Luis de Camoës / Sonetje ljubezni

to bilo je sprelepo divno lice
omamne moje Kirke čarovnice,
ki preobrazil me je njen dotik.

*

Zverjad opoldne trudna vsa počiva,
sam Liso solnčne ne trpi vročine;
nihče mu ne bi shladil pekočine
ko deva, ki je gorke toge kriva.

Črez drn in strn mu kroži tožba živa,
od nje, se zdi, vzdrhtevajo pečine;
a nič ji krute duše ne prešine,
saj drugo, tujo sliko v sebi skriva.

Upehan ves od neprestane hoje
po gošči, v skorjo bukve to besedo
zapiše za spomin na svojo bedo:

Nikoli ne postavljalj nade svoje
na ženske grudi; kajti po naravi
je ženska stanovitna le v menjavi.

*

Let sedem Jakob služi za ovčarja
Labanu, da pridobil bi Rahelo.
Posvetil hčeri je vse svoje delo,
za plačo njo si samo izgovarja.

Slabó poznal je črednik gospodarja:
ko v upu rok poteče neveselo,
mu vsili oče Leo za Rahelo,
v poročni dan mu mračna sine zarja.

Otožen vidi, da ga opeharil
je zviti oče za mladenko sladko,
kot da pošteno ni je priovčaril.

In drugih sedem let ostane tam,
rekoč: «Še dlje bi služil, pa prekratko
za dolgo to ljubav je žitje nam.»

(Iz portugalsčine prevedel A. Debeljak.)